

Tercera guerra mundial? Ni amb telescopi!

OPINIÓ

LA DISTORSIÓ DE LA REALITAT A
CÀRREC DELS PODERS ESTABLERTS
APROFITA EL SENSACIONALISME
PERIODÍSTIC PER IMPOSAR VISIONS
COM LA NOVA GUERRA FREDA I UNA
TERCERA GUERRA MUNDIAL.

Potser els Estats Units no podran evitar un món multipolar, però no detectarem una potència militar comparable ni que escrutem l'horitzó amb telescopi. La Xina, que tindria problemes gravíssims si la globalització s'encallés, tot just construeix el seu primer gran portaavions. Mentrestant, els americans solquen els oceans, per sobre i per sota la superfície, patrullen el cel i l'espai exterior, disposen de bases militars arreu del planeta i d'una tecnologia militar imbatible. Rússia, en canvi, ha perdut completament el seu imperi i pretén rescabalar-se'n amb una expansió que, al cap de molts esforços i a un cost elevadíssim, tan sols ha aconseguit recuperar Crimea, ocupar l'est d'Ucraïna i poca cosa més. A canvi, l'OTAN reforça les seves posicions al Bàltic i a l'est. El risc de finlandització és inexistent. Més aviat, si no deixa de refiar-se de l'exportació de primeres matèries i cuita a industrialitzar-se, Rússia es podria convertir en satèl·lit xinès.

Xina és un gegant, i ho serà més. Rússia té complex de gegant, però és incapaç de sostenir un pols amb Occident. Malgrat que Putin l'hagi doblat en deu anys, avui el PIB rus és la meitat de l'alemany, està per sota d'Itàlia o el Regne Unit i és deu vegades –deu– inferior al nord-americà. El primer productor de gas! El país més gran del món! Si algú no en té prou amb aquestes dades per esvaïr la visió de Rússia com a potència temible, pot tenir en compte que, al moment d'esclatar la crisi d'Ucraïna, Rússia, gran exportadora d'armament convencional, es proveïa al mercat europeu de les armes sofisticades que és incapaç de dissenyar i produir: França construïa portahelicòpters d'última generació per encàrrec rus; Itàlia, tancs; i Alemanya entrenava militars russos

XAVIER
BRU DE SALA
@Xbrudesala

en un centre d'alta tecnologia construït pels mateixos alemanys en territori rus! El perill militar rus és ínfim, i si Occident l'exagera, és per justificar increments de la despesa militar.

No per això Rússia deixa de ser un problema, però menys greu, molt menys, del que es vol fer veure. Posseeix una alta capacitat militar convencional i, sobretot, té ganes de servir-se'n per trencar el cercle, o per fer-ho veure. Putin necessita intervenir en conflictes, o provocar-los directament, per mantenir la popularitat i tancar els problemes econòmics. Per això ha aprofitat la guerra de Síria, en punt mort. Amb una petita ajuda decanta el conflicte a favor del dictador Baixar al-Assad. Després de la negativa euroamericana d'intervenir a Síria, gairebé podem donar per assolida la desfeta de les tropes oposi-

tores. Putin, amb la col·laboració d'Erdogan i el beneplàcit discret de l'OTAN, es proposa retornar l'estabilitat a Síria. És el que convé a Europa i als Estats Units. La qüestió és que el califat terrorista sigui derrotat. Poc importen els crims de guerra, el sofriment dels kurds i l'eliminació de l'oposició democràtica. Malgrat el gir dictatorial d'Erdogan, Turquia pertany a l'Aliança i no té intenció d'abandonar-la, de manera que la influència de Rússia a la zona serà més aviat escassa.

Salta a la vista que l'atac del dictador sirí sobre Alep i el de les tropes iraquianes sobre Mossul, és una pinça contra el Daesh. Un cop culminades les operacions, si arriben a bon port, el terrorisme islamista deixarà de disposar d'un santuari. Si el conflicte s'acaba així, quina importància geoestratègica té, més enllà de la retòrica, que Síria sigui una dictadura o Erdogan elimini l'oposició en bloc? Els governs occidentals que ara aixequen un dit –el petit de la mà esquerra, i encara– són els mateixos que, després de prometre suport als demòcrates rebels, van cuitar a retornar el poder als militars egipcis. Després d'animar les primaveres àrabs, la *realpolitik* occidental es referma en la conclusió de l'experiment francès a Algèria a principis dels 90: més val dictador laic que poder als islamistes. Rússia hi col·labora.

Al contrari del que pot semblar, tot i les reticències encreuades, Rússia, els Estats Units, i en menor mesura Turquia i Europa i han emprès la pacificació de la regió i el final, o si més no l'arraconament de l'Estat Islàmic. Una coordinació *de facto*. Res més lluny d'una nova Guerra Freda o del pròleg d'una suposada tercera guerra mundial.

Escriptor